

**РІШЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
ПРО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ**

Спеціалізована вчена рада ДФ 64.055.046 Харківського національного
економічного університету імені Семена Кузнеця,
Міністерство освіти і науки України, м. Харків
прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань
07 «Управління та адміністрування» на підставі прилюдного захисту
дисертації: «Формування комплексної технології управління підприємством»
за спеціальністю 073 «Менеджмент»
«29» травня 2024 року

Сяоцін Го 1994 року народження,
громадянка Китайської Народної Республіки,
освіта вища, закінчила у 2019 році Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, за спеціальністю «Менеджмент».

Здійснює підготовку в аспірантурі Харківського національного
економічного університету імені Семена Кузнеця за освітньо-науковою
програмою 07 «Управління та адміністрування» зі спеціальності
073 «Менеджмент» з 23.06.2020 року по теперішній час.

Дисертацію виконано у Харківському національному економічному
університеті імені Семена Кузнеця, Міністерство освіти і науки України,
м. Харків.

Науковий керівник Немашкало Каріна Ромеовна, кандидат економічних
наук, доцент, Харківський національний економічний університет імені Семена
Кузнеця, доцент кафедри менеджменту та бізнесу.

Здобувач має 6 наукових публікацій за темою дисертації, які
зараховуються як 7 наукових публікацій:

1. Го С., Кожевнікова М. Застосування технології ризик-менеджменту в
процесі формування та реалізації маркетингової стратегії підприємств ритейлу.
Український журнал прикладної економіки та техніки. 2022. Том 7. №3. С. 134-
141. (Фахове, категорія Б).

Посилання: <http://ujae.org.ua/en/application-of-risk-management-technology-in-the-formation-and-implementation-of-retail-enterprises-marketing-strategy/>

DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2022-3-18>

2. Го С. Аналіз змістовних характеристик понять «технологія управління» та «система менеджменту». *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2023. № 5 (322). С. 242-252. (Фахове, категорія Б).

Посилання: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/?p=19593>

DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-322-5-40>

3. Го С. Моделі формування комплексної технології управління підприємством на основі інтеграції її складових. *Економіка та суспільство*. 2023. № (54). (Фахове, категорія Б).

Посилання: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/?p=19593>

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-79>

4. Го С. Оцінка готовності країни до використання комплексних управлінських технологій на основі міжнародних індексів: приклад Китаю. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2023. Том 8. № 3. С. 137–145. (Фахове, категорія Б).

Посилання: <http://ujae.org.ua/en/assessment-of-the-country-s-readiness-to-use-complex-management-technologies-based-on-global-indices-case-study-of-china/>

DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2023-3-20>

5. Guo X., Chmutova I., Sochynska-Sybirtseva I., Karpunina M. Assessment Of China's Macro Readiness For Integrated Innovative Management Technologies Employment. *Economics. Ecology. Socium*. 2023. Vol. 4. No 4. P. 40-53 (Web of Science)

Посилання: <https://ees-journal.com/index.php/journal/article/view/235>

DOI: 10.61954/2616-7107/2023.7.4-4

6. Guo X., Chmutova I., Kryvobok K., Lozova T., Kramskyi S. The Race for Global Leadership and its Risks for World Instability: Technologies of Controlling and Mitigation. *Research Journal in Advanced Humanities*. 2024. Vol. 5. No (1). (Scopus).

<https://doi.org/10.58256/5wzf9y48>

Посилання: <https://royalliteglobal.com/advanced-humanities/article/view/1365>

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Опонент **Гуцалюк О. М.**, доктор економічних наук, професор, Приватний заклад вищої освіти «Східноєвропейський університет імені Рауфа

Аблязова», проректор з науково-педагогічної діяльності, надав позитивний відгук із зауваженнями:

1. У п.1.1 при визначенні поняття «комплексна технологія управління підприємством» (с. 31-39) доцільно було б посилити аргументацію на користь вибору кінцевої мети функціонування підприємства як «досягнення цілей сталого розвитку».

2. Визнаючи важливість принципів інноваційності, сталого розвитку, управління досконалістю при створенні комплексної технології управління підприємством, слід було б викласти їх більш детально (п.1.3, с. 68-73).

3. Оцінюючи у п. 2.3 готовність підприємств до використання комплексної технології управління (с. 113-117), автор, нажаль, не приділив уваги заходам, завдяки яким можна підвищити її рівень.

4. У п. 3.1 здобувач розглядає переважно сертифіковані за міжнародними стандартами системи менеджменту для їхньої інтеграції у комплексну технологію (с. 132-136). Рекомендовано було б розглянути й інші комплексні технології, які не сертифіковані.

5. У п. 3.2 при описі ризиків інтеграції спеціалізованих управлінських технологій у комплексну виділено ризик недостатності фінансових ресурсів для впровадження комплексної технології управління (с. 157-158). Потребує додаткового обґрунтування, чому розглядається лише цей ризик, а не приділяється увага людським, інформаційним ресурсам і відповідним ризикам.

Опонент **Жовновач Р. І.**, доктор економічних наук, професор, Центральноукраїнський національний технічний університет, завідувач кафедри економічної теорії, маркетингу та економічної кібернетики, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У п.1.1 дисертаційної роботи в контексті уточнення категоріально-понятійного апарату автор використовує такі поняття, як «технологія управління», «комплексна технологія управління», «система менеджменту», «інтегрована система менеджменту», проте висловлює свою точку зору щодо наявності спільних рис і відмінностей лише у поняттях «технологія управління» та «система менеджменту» (с. 34-39). Разом із цим, взаємозв'язок інших вказаних понять потребує більш детального розкриття.

2. У п. 2.2 слід було б надати більше обґрунтованості при формуванні окремих показників макро готовності до використання комплексної технології

за складовими «людський капітал та дослідження»; «наявність та використання ІКТ, цифрова безпека і конфіденційність даних»; «фінансові ресурси та фінансовий розвиток»; «інституційне та бізнес-середовище» (с. 106-110). Так, не зовсім зрозуміло, чому не усі показники, що входять, наприклад, до Глобального інноваційного індексу, або Індексу мережевої готовності, використані у авторській системі показників.

3. У дисертації в результаті практичної апробації підходу автора до визначення готовності країни до застосування комплексних технологій управління продемонстровано приклад Китаю (п. 2.2, с. 116-118). Робота значно виграла б, якщо б автор розрахував синтетичний показник також і для України.

4. Потребує додаткової аргументації концентрація уваги автора саме на збалансованій системі показників сталого розвитку при визначенні ключових показників ефективності технології управління підприємством (п. 3.3, с. 174-186). Не вказано, чому традиційна збалансована система показників не може бути використана для поставленого у дисертації завдання.

Рецензент **Власенко Т. А.**, доктор економічних наук, професор, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця, завідувач кафедри економіки підприємства та організації бізнесу, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У п. 1.3 при обґрунтуванні підходів, які складають основу концептуальних положень формування комплексної технології управління підприємством (с. 65-68), слід було б розширити опис синергетичного, інноваційного та ризик-орієнтованого підходів.

2. Відзначаючи високий рівень дисертаційного дослідження, зауважимо, що в контексті розробленої концепції формування комплексної технології управління підприємством (с. 73-82), робота б значно виграла, якби містила пропозиції щодо використання п'ятого положення запропонованої концепції у проектній частині роботи, а саме щодо інтеграції цілей, ресурсів, процедур, документів при формуванні комплексної технології.

3. Визнаючи ґрунтовність пропозицій автора щодо розроблення ризик-орієнтованої мета-моделі формування комплексної технології управління підприємством (с. 147-158), слід зазначити, що детальне аналізування ризиків може вимагати значних зусиль та ресурсів. Наприклад, проведення аналізу

ризиків на різних рівнях, від стратегічного до конкретних управлінських технологій, може вимагати значних фінансових вкладень та залучення кваліфікованих фахівців або використання спеціалізованих програмних засобів. Крім того, цей процес може вимагати значного часу і зусиль від управлінського персоналу, що також може бути проблемою для компаній з обмеженими ресурсами. Це означає, що підприємства з обмеженим бюджетом та недостатнім кадровим потенціалом можуть мати обмежені можливості для впровадження цієї моделі.

4. Цікавим з наукової точки зору є запропонований дисертанткою підхід до формування ключових показників ефективності комплексної технології управління підприємством на основі збалансованої системи показників сталого розвитку (с. 174-192). Проте оскільки компанії можуть мати різні стратегії та цілі, можливість адаптації цих показників до конкретних умов може бути обмеженою. Це може ускладнити порівняння ефективності технологій між різними підприємствами.

Рецензент **Перерва І. М.**, кандидат економічних наук, доцент, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця, доцент кафедри менеджменту та бізнесу, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Потребує додаткових пояснень, чому у п.1.1 при визначенні поняття «система менеджменту» для зіставлення його із поняттям «технологія управління» автор дисертації сконцентрувався саме на працях зарубіжних науковців (с. 34-39) і не дослідив українську наукову школу.

2. Погоджуючись з авторкою у тому, що внутрішня готовність підприємства до використання комплексної технології управління включає фінансову спроможність, кадрову готовність, інформаційну готовність та організаційно-управлінську готовність (с. 118-129), слід наголосити на важливості розгляду можливих перешкод та викликів, з якими можуть зіткнутися підприємства під час впровадження комплексної технології, і розробити рекомендації для їх подолання.

3. Позитивно оцінюючи теоретичні узагальнення, проведені авторкою щодо моделей формування комплексної технології управління, а також аналіз застосування інтегрованих технологій у діяльності досліджених підприємств (с. 136-146) зазначимо, що робота б значно виграла при наведенні емпіричного

підтвердження позитивного впливу сформованої комплексної технології управління на результати роботи підприємств.

4. Визнаючи суттєвий здобуток дисертантки щодо розроблення холістичної мета-моделі формування комплексної технології управління підприємством (с. 147–167), слід зазначити про доцільність детального пояснення процесу збалансування цілей стейкхолдерів та цілей сталого розвитку підприємства.

Голова спеціалізованої вченої ради ДФ 64.055.046 Лепейко Т. І., доктор економічних наук, професор, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця, завідувач кафедри менеджменту та бізнесу, надала позитивний відгук без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Сяюцін Го ступінь доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Голова спеціалізованої
вченої ради

Тетяна ЛЕПЕЙКО